

hvad der for mig i denne Sammenhæng har været det vigtigste, den danske Statskasse faa adskillige gode Kroner, som den nu gaar Glip af.

Formanden: Det 7de Medlem for Hjørring Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Johan Knudsen: Maa jeg til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg), som fremdrog nogle Udtalelser af mig under Finanslovdebatten, sige, at de nye Anlæg, jeg under denne Finanslovbehandling har foreslaaet, kun vil koste ganske faa Tusinde Kroner; for Statens Budget vil deres Realisation ikke spille nogen som helst nævneværdig Rolle.

Formanden: Det 23de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Ganske den samme Bemærkning, som det ærede Medlem nu fremkom med, vil sikkert alle Talere her i Salen kunne komme herop og fremsætte. Men hvis vi opsummerer alle disse Beløb, som hyer for sig ikke betyder noget som helst for den danske Statskasse, bliver det et meget stort Beløb, som betyder adskilligt.

Asger Karstensen: Den ærede Finansminister omtalte Kollektørernes Stilling, og han fandt, at den i Grunden var meget god: man maatte tage i Betragtning, at her var Tale om Supplementsindtægter. Jeg har nu den Opfattelse, at det er for et meget begrænset Antal Kollektører, at der kun er Tale om Supplementsindtægter; for manges Vedkommende kan man sige, at det er en ganske væsentlig Del af deres Indtægt, de skal hente fra Kollektionen, for nogle Vedkommende sikkert hele deres Indtægt. Kollektioner gives eller burde i hvert Fald væsentlig gives til veltjente Samfundsborgere, som ikke længere har den fornødne Arbejdskraft, eller til deres efterladte, deres Enker og Børn, saaledes at man paa denne Maade udenfor den egentlige Pensionering yder en Erstatning til en Række veltjente Medborgere og deres efterladte. Naar man saa i sin Tid har sat disse Kollektioners Indkomster til visse bestemte Summer, forekommer det mig, at det vil være naturligt, at man fra Statens Side drager Omsorg for, at disse Indkomster vokser i Omfang i samme Udstrækning, som Ind-

tægterne vokser for andre, der er knyttede til Staten. Naar tillige dette efter det Forslag, der er indgivet, kan ske saaledes, at Staten slet ingen Udgifter faar derved, forekommer det mig at være en meget naturlig Ting, at denne Sag bliver velvillig overvejet, og det forekommer mig, at Finansministeren tager paa dette Spørgsmaal med alt for megen Kulde og alt for megen Overlegenhed. Jeg synes, der her er vist en praktisk Vej, som man uden Skade kunde følge. Jeg er overbevist om, at man ogsaa vil kunne finde en Vej til et Kompromis; det var maaske endda slet ikke udelukket, at Kollektørerne og Finansministeren kunde enes om en Ordning med Hensyn til de 10 Øre for hver Ottendedelsseddel, som kunde tilfredsstille Finansministeren finansielt. Jeg henstiller derfor stadig til Finansministeren, at han overvejer denne Sag velvilligt endnu en Gang.

Det Resultat, som Prøvetoget ude ved Vigerslev naaede til, var, som ærede Medlemmer vil vide, det, at man konstaterede, at Lokomotivføreren for det Eksprestog, der kørte ind i Kalundborgtoget, ikke havde noget Ansvar for Ulykken. Jeg vil udtale min Glæde over, at dette er blevet konstateret. Men naar jeg gør dette, er det med en bestemt Hensigt. Ved Gentoftekatastrofen i sin Tid erfarede jeg, hvad det vil sige, naar Statsbanerne kører Prøvetog for at konstatere, hvad den vedkommende Lokomotivfører skulde kunne have set eller burde have set. Det er efter min Mening en Prøvekørsel, som stiller den paa Anklagebænken siddende i en fuldkommen skæv Belysning. Man kan ikke normalt sammenstille den Anspændelse overfor Tilfældet, som Lederen af Prøvetoget har, med den Anspændelse i alle Retninger, som den Lokomotivfører, der fører et Eksprestogs Maskine, har under Behandlingen af Maskinen og alle de herhenhørende Forhold. Til vore Dages Helte hører efter min Mening Lokomotivføreren. Jeg synes, man har vanskeligt ved at finde nogen mere ansvarsbetyngt Plads end hans, og en Vurdering af det Ansvar, en saadan Mand har, bør det offentlige være uhyre varsom med. Naar det saa, som her, viser sig, at han gaar ganske skyldfri ud af Undersøgelsen, kan det kun glæde en. Men med denne Undersøgelse burde Sagen dog ikke standses. Det forekommer mig, at der, som jeg nævnedes før, stadig er god Grund til at sige om denne Sag: Ansvarret højere op, og det vilde være ønskeligt, om man fra Mi-